

وقتی کاخ نخست وزیر تا تولدی شیشه داخلی بدون شیشه می ماند

۴ مهر ۱۳۹۴ ساعت ۰:۰۶

ژاپن در چند قرن گذشته به جهت موقعیت خاص جغرافیایی و سوق الجیشی در رشد صنعت کشتیرانی، ماهیگیری و دریانوردی گام برداشت و همانند برخی از کشورهای اروپایی در پی کشورگشایی برآمد.

ژاپن در چند قرن گذشته به جهت موقعیت خاص جغرافیایی و سوق الجیشی در رشد صنعت کشتیرانی، ماهیگیری و دریانوردی گام برداشت و همانند برخی از کشورهای اروپایی در پی کشورگشایی برآمد. در جنگ جهانی اول و دوم فعالانه شرکت داشت و سرانجام در سال ۱۹۴۵ م در جنگ جهانی دوم آمریکا با بمب اتم آن را شکست داد و کشور را اشغال نمود اما بعد از یک دهه توقف، به سوی توسعه گام برداشت. ژاپنی ها بعد از جنگ، روزانه بیش از چهارده ساعت کار می کردند، تا کشور خودشان را آباد کنند و توسعه بدهند متوسط ساعات کار ژاپنیها در سال ۱۹۸۳ از تمامی کشورها بیشتر گزارش شده است یعنی ۲۱۵۲ ساعت که نسبت به کشور بعدی؛ یعنی آمریکا ۲۵۴ ساعت بیشتر است. ژاپنی به نام ما سوشیتا کتابی نوشته به نام «نه برای لقمه های نان» او در این کتاب می کوشد فرهنگ ژاپنی را بیان کند که این همه تلاش آنان برای یک لقمه نان نیست، بلکه برای رشد و پیشرفت کشور است. بعد از جنگ جهانی دوم، کاخ امپراتور را به همان شکل قبلی ساختند که تنها شیشه کم داشتند. از حکومت خواستند اجازه دهد شیشه وارد کنند، اجازه داده نشد و گفته شد: اگر شیشه وارد شود، تلاش برای راه اندازی کارخانجات شیشه سازی کاسته می شود! این فرهنگ مایه رشد و پیشرفت است.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۲۸۱۷/وقتی-کاخ-نخست-وزیر-تولدی-شیشه-داخلی-بدون-شیشه-می-ماند>